

Schoenen uit!

Is het u wel eens opgevallen hoeveel schoenen er zijn? En hoe ons leven verweven is met onze schoen. De meeste mensen zijn aardig verknocht aan het dragen van schoenen. Voor elke gelegenheid is er wel een schoen. En in onze cultuur ziet men zelfden of nooit mensen zonder schoeisel lopen. En in sommige huizen kom je op elk denkbaar plekje schoenen tegen. Zo ook in de onze. Met een gezin met in totaal 8 personen ontloop je ze zeker niet. Als je niet oppast struikel je erover en dan wordt je er letterlijk met je neus opgedrukt. En soms.....is dat wel eens goed!

Ons is gevraagd om een stukje te schrijven over onze gesprekken met Rene en Lucy. Maar wat schrijf je nu als er zoveel over te zeggen is. Misschien moet u daarom toch weten hoe onze schoenen eruit zien. We hebben grote en kleine schoenen. We hebben werkschoenen en zondagse schoenen. We hebben luchtige schoenen en echte winter schoenen. We hebben zelfs een paar speciale kokerschoenen. Schoenen voor voetjes waar niet op gelopen wordt maar die wel vragen om steun en warmte. Kortom we hebben schoenen in alle soorten en maten.

En zo kwamen we bij Rene en Lucy. En door de gesprekken heen hebben we het volgende gehoord en geleerd. En God zei: **"Trek uw schoenen uit want de grond waarop u staat is heilig!"** Niet dat we dat letterlijk hebben gehoord van Rene en Lucy, maar nu aan het eind van de verschillende gesprekken en de communicatielessen is dat wel de rode draad tekst die hierbij genoemd kan worden.

God heeft ons door de gesprekken met Rene en Lucy laten ontdekken dat de grond waarop je staat heilig is. De man, de priester van het gezin. Een heilig gezin, waar iedereen zijn/haar plekje mag hebben. 'Doe de schoenen uit' heeft ons geleerd om rust te nemen. Niet altijd je renschoenen aan om van kerkactiviteit naar sociale activiteit naar schoolactiviteit te rennen. We moesten leren om te luisteren naar wat God wil dat we doen. Als je luistert naar God dan krijg je zelfs te horen welk soort schoeisel dan het beste is. Het schoenen uitdoen bepaalt je ook bij God en God alleen. God heeft ons stilgezet voor zijn aangezicht. Ook dat is heilig. Toen we dat door hadden en onze schoenen uitdeden kwam er ruimte om naar God toe te kruipen. We mochten leren dat we geliefd zijn zoals we zijn. Niet afhankelijk van anderen. Het verdriet wat we bij ons droegen kon toen verwerkt worden. Door dit samen te doen hebben we geleerd om te kijken naar wanneer iemand welke schoenen aan heeft. Op die manier sta je samen sterk en kun je samen ergens voor gaan of de ander juist bij staan.

Voor ons zijn de gesprekken nog niet afgelopen. Het hebben van een paar speciale schoenen in het gezin geeft ons nog genoeg gesprekstof. Maar dat zullen andere gesprekken zijn. Want nu kiest God uit welke schoenen wij aan doen. En of we ze überhaupt aan moeten doen. Als we dat ons maar bewust blijven! Maar daar ben ik niet zo bang voor met ons gezin en onze schoenenverzameling! Lang leve de rondslingerende schoen!

